

uddannelsesprogrammet som med forskningsaktiviteterne. Mange lande anså ud nævnelser af en direktør for uddannelsesprogrammerne som værdifuld. Flere udviklingslande udtrykte tilfredshed med decentraliseringen og regionaliseringen af undervisningsprogrammet for unge diplomater. En række lande fandt UNITAR's forskningsaktiviteter værdifulde og udtrykte håb om, at virksomheden på dette område måtte blive udvidet. Som mulige emner herfor påpegede *Sverige* problemerne om videnskab og teknologi og om mulighederne for en fredelig løsning af internationale konflikter. Som særligt relevante for 2. udvalg henviste *Libyen* til to studier om „brain drain“ og om overførsel af teknologi til udviklingslandene, der ventes fuldført i 1970. Enkelte lande nævnte UNITAR's betydning i forbindelse med planlægningen af 2. udviklingstiaar.

Danmark, der var første taler i debatten, betegnede UNITAR's virksomhed som tilfredsstillende og udtalte støtte til aktionsprogrammet for 1970. Regionaliseringen af undervisningsprogrammet fandtes heldig. Man anså resultaterne fra et seminar, der i 1969 blev afholdt i Genève for overordnede FN-embedsmænd, for frugtbare og støttede på denne baggrund tanken om at undersøge mulighederne for at oprette en skole for FN-medarbejdere med henblik på at sprede viden om moderne organisation og administration. UNITAR ansås som egnet til at foretage studier vedrørende FN-systemets struktur, ligesom man imødeså resultatet af undersøgelsen om mulighederne for fredelig løsning af internationale konflikter med interesse. Endelig meddeltes det, at Danmarks bidrag til UNITAR, som i øjeblikket udgør 20.000 dollars årligt for perioden 1970-74 incl. vil blive øget til 25.000 dollars.

3. På 19 landes vegne, heriblandt *Sverige*, introducerede *Danmark* en resolutions tekst, hvori generalforsamlingen opfordres til at tage rapporten fra UNITAR til efterretning med tilfredshed, at anerkendelse betydningen af undervisningen og forskningen indenfor UNITAR for FN's bestræbelser på at nå sine mål og at tage til efterretning og støtte eksekutivdirektørens ønske om øgede finansielle bidrag til instituttet. Forslaget blev vedtaget enstemmigt.

Plenarforsamlingen bekræftede den 21. november 1969 enstemmigt resolutionen (res. 2509 (XXIV)).

2. udvalgs beretning: A/7772.

Virksomhed til fremme af udvikling.

- a) Virksomhed indenfor FN's udviklingsprogram. Beretning for styrelsesrådet.
- b) Generalsekretærens virksomhed.

(Dagsordenens punkt 45)

Dagsordenpunktet blev af generalkomiteen henlagt til 2. udvalg, hvis behandling af sagen fandt sted på grundlag af beretningerne fra UNDP's styrelsesråds møder i 1969, dok. E/4609 og E/4706, samt en række noter fra generalsekretæren, jfr. paragraf 2 i 2. udvalgs rapport i sagen dok. A. 7777.

I. Beretningen fra UNDP's styrelsesråd.

1) Beretningen introduceredes af administratoren *Poul Hoffmann*, der indledningsvis gav udtryk for den opfattelse, at det forløbne tiår for så vidt angik bistand til udviklingslandene måtte betragtes som en succes. Udviklingslandenes økonomi havde i det store og hele opnået en årlig vækstrate på 5 pct. At den årlige vækst i per capita indkomsten havde været relativt beskedent, skyldtes den kraftige befolkningstilvækst i udviklingslandene. Det måtte anses for positivt, at de for udviklingsprogrammernes gennemførelse ansvarlige ledere havde fået en øget forståelse for, at man i udviklingsprocessen i højere grad end hidtil burde tage hensyn til de sociale og økonomiske faktoreres indbyrdes sammenhæng. Man var indenfor UNDP blevet styrket i den opfattelse, at udviklingslandenes økonomiske problemer snarere bundede i en ineffektiv udnyttelse af de givne ressourcer, end i mangel på ressourcer. På denne baggrund var det fortsat UNDP's hensigt at støtte præinvesteringsprojekter med det formål at stimulere investeringer med henblik på udnyttelse af de naturgivne ressourcer i udviklingslandene og undervisningsprogrammer til udnyttelse af de menneskelige ressourcer. Videnskab og teknologi havde bidraget stærkt til den økonomiske udvik-